

KYRKJEHELING

KYRKJELYDSBLAD FOR ØSTERØY

NR. 2 • MARS 2021 • 46. ÅRGANG

Livets siger

*Påska kjem saman med starten på våren.
Livets siger over døden er både påskas og vårens tema.*

Kyrkja treng deg!

Side 5-7 og 18

Påska i ord og tonar

Side 17 og 18

Vårprogram for trusopplæringa

Side 19

KYRKJENE PÅ OSTERØY: TILSETTE / RÅD OG UTVAL

Kyrkjekontoret, Lonevåg Senter, Lonevågen 5:
Åpen alle dager; mandag til fredag,
kl. 8.30-14.30.

Tlf. 56 19 22 80

Epost: post@osteroykyrkja.no

Heimeside: www.osteroykyrkja.no

Tilsette:

Kyrkjevevjerje Edvin Bratli ,

tlf. 56 19 22 80 / mobil 980 67 960

Epost: edvin.bratli@osteroykyrkja.no

Sokneprest Stein Hugo Fykse, 56 19 22 87 /
mobil 909 60 154

Sokneprest Jørgen Grimelid,
mob. tlf. 976 29 020

Kantor Ivar Mæland,
mobil 48182533

Konfirmantlærer Hilde Helen Trovåg,
mobil 92408674

Sekretær (vikar), Hildegunn Hagebø-Vevle,
56 19 22 86

Sekretær Miriam Kalland, (permisjon)
tlf. 56 19 22 86

Organist Trent L. Bruner
tlf. 56 19 22 84 / mobil 938 89 950

Trusmedarbeidar Helga A. Mjelstad
tlf. 56 19 22 85 / mobil 480 95 658

KYRKJEHELING

Kyrkjelydsblad for Bruvik, Gjerstad, Hamre,
Haus og Hosanger sokn.

Redaksjon for dette nummeret har vore
soknerådsleiarane. Ansvarleg/kontakt for
kyrkjehelsing denne utgåva:
Åge Clausen. aac@online.no

Stoff til neste nummer vert å sende til
aac@online.no

Kyrkjehelsing nr. 3 2021 kjem ut torsdag
3. juni. Frist for levering av lokalstoff er fredag
14. mai. Redaksjonen blir avslutta fredag
21. mai.

Layout og trykk: Molvik Grafisk

Andakt

Vår tro har frelst oss

Vi er i fastetiden og ser frem til påske. Selvsagt kan vi spørre oss om hva det vil si å faste og hvilken nytte kan vi ha av å faste?

AV JØRGEN GRIMELID

SALVER JESUS: «Sannelig, jeg sier dere: Overalt i verden hvor dette evangeliet blir forkynt, skal også det hun gjorde, fortelles til minne om henne» (Matt. 26, 13). (Illustrasjon: Maleri av Daniel F. Gerhartz)

Å faste handler om å være fokusert på noe. Det handler om konsentrasjon. Den som faster avholder seg fra noe, som et tiltak for å bli mer fokusert på noe annet.

Vi mennesker kan være så ulike, men vi har de samme utfordringer og muligheter. Det vi kan, er å ha fokus på tro, mot og se mulighetene som ligger foran oss. Å tro på forvandlingens kraft er en enorm ressurs i livet.

I Lukas evangelium kapittel 7 kan vi lese om en fariseer med navn Simeon som har invitert Jesus hjem til seg. Mens

Jesus er i hjemmet til Simeon kommer det en kvinne som begynner å salve Jesus sine føtter. Mens hun gjør det renner tårene hennes ned på de samme føttene som hun salver. Det som utspiller seg er ikke noe annet enn en troskamp.

En liknende troskamp kan vi lese om Matteus evangelium kapittel 15. Her fortelles det om en kanaaneisk kvinne som ber om helbredelse for sin syke datter. Felles for begge kvinnene er at de må kjempe om Jesus sin oppmerksomhet.

I begge tilfellene får kvinnene det de ber om til slutt, men ikke uten kamp. Jesus lar seg overvinne, og kvinnene får henholdsvis tilgivelse og helbredelse. Det vi skal legge oss på sinnet er at det dyrebare vinnes kun gjennom kamp.

I huset til Simeon hører kvinnen Jesus sin milde røst og varme ord: «Dine synder er deg tilgitt. Din tro har frelst deg. Gå i fred». Vi trenger å høre de samme ordene i dag, i morgen og så lenge vi lever. Våre synder er tilgitt. Vår tro har frelst oss. Vi er fri til å elske, til å endre vårt liv og våre holdninger i pakt med nådens vesen.

La oss gå med fred og bringe fred til andre.

Det er bror min

Ein smågut bar ein enno mindre gut oppover ei bygate. Ein mann som kom forbi sa: «Dette er ei altfor tung bør for deg, guten min». «Dette er inga bør, det er bror min» svara guten.

TEKST: SOKNEPREST STEIN HUGO FYKSE

KYRKJA SI OMSORGSTENESTE: Den norske kyrkjas diakoniplan definerar diakoni som «evangeliet i handling, uttrykt gjennom nestekjærleik, inkluderande fellesskap, vern om skaparverket og kamp for rettferd».

Diakoni er nestekjærleik i praksis, altså nestekjærleik i handling, i gjerning. Nestekjærleik i praksis startar med vår haldning. Korleis ser vi på kvarandre?

Det er min bror. Vi er søsken. Søstre og brødre under same himmel på vår felles jord med Gud til far. Vi står kvarandre så nære, at korleis du har det, det vedkjem meg – og omvendt.

Til sjuande og sist er vi alle avhengige av kvarandre. Vi får vår lagnad bestemt utifrå korleis vi er mot kvarandre. Du angår meg. Eg angår deg.

Det dobbelte kjærleiksbodet – kjærleik til Gud og kjærleik til

nesten – uttrykkjer heile Guds vilje. Kjærleiken til Gud bind oss saman som søsken. Gud er vår felles far som elskar sine born.

Dei tre første boda gjeld forholdet vårt til Gud. Dei er grunnlaget for dei sju siste som gjeld forholdet til nesten vår. Korleis er det å ha meg til neste? Å ha meg til dotter, son, elev på skulen, til ven, mor, far, lærar, prest?

Nestekjærleik er «å vere ein Kristus for sin neste». Det er av Jesus vi lærer kva kjærleik er. Det er av han vi har fått i oppgåve å elske kvarandre.

Eit nytt bod gjev eg dykk, de skal elska kvarandre!

Diakonien på Osterøy

Stein Hugo sitt tankevekkjande innspel her gjer kanskje at noko spør om korleis det er med kyrkja på Osterøy og diakoni?

TEKST: AGE CLAUSEN

De vil sikkert minnst at me inviterte til ei samling i februar. Diverre var korona-restriksjonane slik at me måtte utsetja den. Prestane våre har heldigvis teke nytt initiativ

Når dette vert lese har me hatt samling, men med leiar/nestleiar i sokneråda. Det er stor naud for å få i gang og organisert diakonalt arbeid på heile Osterøy. Til å vere katalysator i dette arbeidet hadde me hatt stor bruk for ein diakon. Sjølv om me er i startfasen på å definere kva innsatsområde me skal satse på, vil eg alt no nemne trongen for ungdomsdiakoni. Koronaen har vekt oss ekstra på dette området!

Me må syne at kyrkja bryr seg om barn og unge. Ikkje berre trua deira, men og liva deira i stort og smått. Kvardagsdiakoni for barn og unge. Lat oss vere utolmodige på deira vegne, samle ressursar frå bispedøme, kommune og kyrkjelydar – og kome i gang!

Kven er den nye kantoren?

Du har kanskje lurt på kven denne mannen er, som får så mektige tonar ut av kyrkjeorgla på Osterøy?

TEKST: REIDUN VEVLE

PÅ ORGELKRAKKEN I VESTERVIG: Ivar Mæland ved det store orgelet i klosterkyrkja i Vestervig. (Foto: Privat)

Ivar Mæland kjem opphavleg frå Bømlø. Som barn var han med foreldra i kyrkja, og fekk heilt frå småbarnsalderen lyst til å bli organist når han vart stor. Faren kjøpte eit harmonium til han då han var 10 år. Dette lærte han å spela på, og instrumentet har fylgt han sidan.

18 år gammal reiste Ivar til København som student ved Det danske kongelige musikkonservatorium, og var samstundes tilsett som organist i sjømannskyrkja. Skulegangen heldt seinare fram i byen Skagen, der han fekk tittelen «statsprøvet musikpædagog».

Etter ti år i Danmark tok han mot ei stilling som høgskulelektor i orgelspel og kyrkjemusikk i Trondheim, og sat snart etter også som andre domorganist i Nidarosdomen. Det er ikkje vanskeleg å forstå at dette var ei interessant, men også utruleg krevjande tid. Såpass helsemessig krevjande var det at Ivar etter ti nye år valde å slutta og flytta tilbake til Vestlandet til organiststilling i Fana kyrkje og leiar i Norsk kantor og organistforbund.

Ein skulle no tru at ringen no var slutta, men Danmark lokka framleis, og i 1997 reiste han tilbake til Danmark som rektor ved Den danske folkekirkes kyrkjemusikkutdanning – som

mellom anna har ei avdeling i Vestervig. Her var Ivar òg organist ved den store klosterkyrkja, som har like mange stemmer som alle kyrkjeorgla i Osterøy til saman.

Livet kan snu seg på eit blunk. Det har mange erfart, og Ivar også. For elleve år sidan, medan han framleis var i Danmark, fekk han eit kraftig hjarteinfarkt, og det bar rett på operasjonsbordet. Han berga livet, men det var nære på.

Takksemd for livet og gleda over å vera til nytte for andre vert gjerne større etter slike hendingar. Det gjer sitt til at Ivar framleis har lyst å traktera orgelkrakken sjølv om han no kunne vore pensjonist. Organistlivet har med åra vorte ein livsstil. Og sjølv om han har utdanning som solist, så er det samspelet mellom kyrkjelyd og organist i gudstenestene som gjev den største gleda.

Ivar og kona bur no i Sædalen, ein passeleg lang kjøretur frå Osterøy. Det har i alle år vore kjekt å bli kjend med folk og kultur på nye stader. Ivar ønskjer gjerne å få kontakt med ostringar som driv med musikk her på øya. Det er berre å ta kontakt! Me ønskjer Ivar Mæland hjarteleg velkomen som ny kantor i Bruvik, Haus og Gjerstad kyrkje!

FRYKTER FOR FRIVILLIGHETENS FREMTID:

– Det frivillige menighetsarbeidet er berikende for mitt liv. Jeg blir utfordret og føler at jeg har en plass her, og jeg blir kjent med mennesker i alle aldre og livssituasjoner, sier Kristin Haukaas, som er nestleder i Arna sokneråd. Til daglig er hun styrer i Slettebakken menighetsbarnehage. (Foto: Magne Fonn Hafskor)

Nedbemanning rammer kirkens grunnfjell

Ved å ta bort stillingen som lokal frivillighetskoordinator blir arbeidet i forhold til de frivillige i menigheten utfordrende og annerledes. Dette arbeidet er avhengig av lokalkunnskap og trygge og gode relasjoner innad i menigheten. En må jo vite noe om hvem en kan spørre om hva.

TEKST: KRISTIN HAUKAAS
FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Å drive menighet med alle de aktiviteter og arbeidsoppgaver som skjer i løpet av en uke er mye arbeid. De fleste kirker tilbyr et bredt spekter av aktiviteter for mennesker fra baby-stadiet til pensjonsalder – og for alle aldersgruppene i mellom.

Hver dag er det mange både synlige og usynlige arbeidsoppgaver som skal utføres. En stab med ansatte fagpersoner er nødvendig for å sørge for at arbeidet utføres innen rammer av faglighet og formelle krav.

TETT SAMARBEID

Frivillige medarbeidere som er engasjert og som brenner for arbeidet er en forutsetning for å kunne gjennomføre aktivitetene på en god måte. Staben i kirken skal sørge for at det blir både kjekt og meningsfullt å være frivillig. Med personlig kontakt og oppfølging, tilpassing av oppgaver og nødvendig opplæring etableres gode relasjoner og samarbeid mellom ansatte og frivillige.

Når kirken feirer gudstjenester, inviterer til kulturarrangementer, drar på menighetsturer og har ulike feiringer og markeringer gjennom året, så er det mange mennesker i virksomhet. Tidvis tar jeg meg i å spørre meg selv om hvem av disse som er frivillige medarbeidere og hvem som får lønnskompensasjon for arbeidet?

I kirken kan linjene mellom disse gruppene være litt usynlige. De fleste forstår at prest og kantor er på jobb, men det er ikke like lett å skille mellom medliturg (som leser bønn og tekster), kirkevert (som ønsker velkommen), dåpsvert (som ivaretar dåpsfamilien), visualisøren (som dekorerer), tekniker, søndagsskolepedagog og kirketjener. Hvem av disse er på jobb og hvem deltar som frivillig? Dette kan variere i de forskjellige menighetene, ut fra hvilke personalressurser og frivillighetsressurser menighetene har tilgjengelig.

SKAPER FELLESSKAP OG TILHØRIGHET

De frivillige er verdifulle for kirken og for arbeidet som blir gjort i menighetene, og de bidrar med små og store oppgaver. Noen bidrar under gudstjenester, andre i arbeidet med kor, kirkemusikk og kultur. Noen har sin plass med konfirmanter og trosopplæring, andre er med i forskjellige grupper og

utvalg. Noen er aktive flere ganger i uken, andre noen ganger i året. I de ulike menighetene er det mange arenaer der det trengs en hjelpende hånd.

En menighet kan selvsagt *velge* å ha mindre aktivitet, noe som vil kreve færre menneskelige ressurser. Det er ikke ønskelig! Vi ønsker levende menigheter der det vrirler av små og store som kommer sammen for gode opplevelser og for å lære om Jesus.

*En menighet kan selvsagt **velge** å ha mindre aktivitet, noe som vil kreve færre menneskelige ressurser. Det er ikke ønskelig!*

Det er ikke bare kirken som organisasjon som drar nytte av frivillig innsats. Hver enkelt medarbeider har utbytte på sin måte. Noen i form av å komme seg ut og møte andre mennesker, andre lærer noe nytt og får utfordre seg selv.

Å gjøre ting man liker sammen med mennesker man trives med er belønning for innsatsen. Frivillighet bidrar til fellesskapsfølelse og tilhørighet. Alle har behov for å bli sett, hørt, inkludert og akseptert som den de er, og å bli bekreftet som unike individer i fellesskapet.

MANGE VIKTIGE OPPGAVER

I kirken får hver og en bruke seg selv ut fra hvilke nådegaver en har fått. Om talentet ditt er å se enkeltmennesket, så er det en viktig oppgave å stå i døren og hilse velkommen til gudstjeneste.

Kanskje du er god til å strikke og kan bidra med varme masker til barn som trenger varme klær? Eller sitter du på byens beste oppskrift på skoleboller som kan spre glede på kirkekaffen? Tenk stort eller lite, alle bidrag gjør oss som trossamfunn rikere! I frivillig arbeid kan alle bidra med noe, og hver og en betyr mye for helheten.

For barn og unge kan oppgaver og frivillig arbeid i menigheten gi gode erfaringer som kan nyttes senere i livet. Erfaring med å være i samspill med mennesker i forskjellige livsfaser er verdifullt. I kirken kan de bli kjent med seg selv og egne ressurser i trygge rammer. I tillegg får de med seg en attest for jobben de har gjort, og denne kan være en viktig billett videre til andre utfordringer.

LANG TRADISJON MED FRIVILLIGE

Begrepet «frivillighet» er relativt nytt, men i kirken er det lang tradisjon for å bidra i det kirkelige arbeidet uten lønnskompensasjon. I dag er det ca. 100.000 frivillige i Den norske kirke, og kirken er dermed en av de store frivillighetsaktørene i samfunnet vårt.

Fire frivillige

Vi har spurt noen av de frivillige i Arna menighet om hvorfor de engasjerer seg og hva de får ut av det frivillige arbeidet. Her er svarene:

Bjarte Abildgaard: Det er godt samhold og folk bryr seg om deg. Vi jobber mot et felles mål. Jeg får overskudd av arbeidet og blir engasjert og nysgjerrig.

Steffen Mjelde: Du får anledning til å bli kjent med mennesker på en annen måte. For meg handler det mye om tilhørighet.

Kari Secher: Jeg er frivillig fordi jeg ønsker at Arna menighet skal være et sted der folk i bygden vår kan føle seg hjemme. Jeg møter også mange hyggelige mennesker som jeg kan dele troen min med. Jeg håper at vi som frivillige kan bety noe for andre som er nysgjerrige på den kristne tro.

Hans Martin Svarstad: I menighetsarbeidet får jeg anledning til å gi av meg selv. Jeg opplever glede og godt samvær med andre mennesker.

FRIVILLIGE HENDER I ARNA MENIGHET: Fra venstre: Bjarte Abildgaard, Steffen Mjelde, Kari Secher og Hans Martin Svarstad. (Mobilfoto: Kristin Haukaas)

BERGENSKIRKEN MÅ NEDBEMANNE: Bergen kirkelige fellesråd må kutte kostnadene, og har derfor valgt å fjerne ti årsverk i menighetene i Bjørgvin. Da er det frivillighetskoordinatorer (og i noen tilfeller kirketjener) som må gå. (Faksimile fra sak i Vårt Land 20. januar).

Kirkerådet har vedtatt at frivillighet er et av fem fokusområder i 2021. I dette kan en lese at frivilligheten er viktig for kirken, og at kirken ønsker å styrke dette feltet. Det snakkes om rekruttering og kompetanseheving, og det utvikles strategier for å fremme engasjement.

Mange menigheter i Bjørgvin bispedømme har i en årrekke hatt frivillighetskoordinator som en fast stilling. Koordinatoren har fungert på ulike måter innad i ulike menigheter, avhengig av hvilke behov menigheten har. En av frivillighetskoordinatorens viktigste arbeidsoppgaver har vært å ha overblikk over det frivillige arbeidet – og med det sikre nok og riktige ressurser i forskjellige situasjoner. Dette er et viktig og samtidig krevende arbeid. Da oppleves det paradoksalt at nedbemanningen i kirken denne våren nettopp rammer frivillighet.

KUTTER TI ÅRSVERK

Det er utfordrende økonomiske tider for kirken, og BKF (Bergen kirkelige fellesråd) må kutte kostnader for å tilnærme seg en sunn bunnlinje. Lønnskostnader er en stor utgiftspost, og det er ikke mange andre steder å spare inn. Derfor har BKF valgt å kutte ti årsverk i menighetene i Bjørgvin, og det er frivillighetskoordinatorer (og i noen tilfeller kirketjener) som må gå. I noen menigheter rammer nedbemanningen også administrasjonsleder.

Hver menighet (sokneråd/menighetsråd og stab) har fått anledning til å uttale seg om prosessen. Kirkevergen har presentert et forslag om fire årsverk sentralt for å jobbe med

Fakta

Frivillighet som salderingspost

- I slutten av januar ble det klart at Bergen kirkelige fellesråd må nedbemanne med ti årsverk. Denne nedbemanningen rammer mest på frivillig sektor.
- «Det er beklagelig at frivillighetssatsingen blir salderingspost» sa Geir Møller i et intervju med Vårt Land 20. januar. Han er frivillighetskoordinator i Loddefjord menighet, og tillitsvalgt for 30 kirkeansatte i fagforbundet Delta.
- I samme intervju uttalte domprost Gudmund Waaler at nedbemanningen er «ugreit for de som mister jobben, og for frivillighetsarbeidet, som nå må overføres til andre ansatte. Vi kan ikke leve uten frivillighet, det er ryggraden i kirkelig arbeid».
- Nedbemanningen står i grell kontrast til Kirkemøtets vedtak fra 2019, der de ba Kirkerådet «vurdere hvordan frivilligheten kan styrkes».
- Kirkerådets høringsnotat om frivillighet (datert 9. juni 2020) sier blant annet at det – for å bevare en levende folkekirke med stor oppslutning og aktivitet også i fremtiden – er «avgjørende å opprettholde og styrke det sterke frivillige engasjementet».
- I høringsnotatets forslag til vedtak står det blant annet at kirken vil «tilrettelegge for at ressurser og engasjement tas i bruk hos alle som vil bidra», samt «øke fokus og kompetanse på frivillighet og frivillighetsledelse».

frivillighet – og at dette skal være ressurser for alle menigheter i Bjørgvin. Dette har de fleste menighetene stilt seg negative til, da det er vanskelig å se hvordan man slik skal løse utfordringen med organisering av frivillighet lokalt.

Et annet forslag er å ha ett årsverk som frivillighetskoordinator i hvert av de fire bergensprostiene. Vedkommende skal da være en ressurs for alle prostiets ulike menigheter. Hvordan stillingene vil bli disponert og hvordan dette vil fungere i praksis er i skrivende stund uklart, så vi må rett og slett vente og se.

KIRKEN TRENGER DEG!

Omorganiseringen skal skje i løpet av våren 2021. Da må hver menighet se på hvordan dette påvirker dem og finne gode løsninger som ivaretar frivillige og ansatte.

Det som er helt sikkert er at det er behov for engasjement og deltakelse. Vi har god plass og ønsker mange flere frivillige hjertelig velkommen. Gjennom frivillig arbeid kan vi bruke oss selv på mange forskjellige måter, lære noe nytt, få nye venner og samtidig bidra til glede for andre.

Så om du sitter og lurer på om det *du* kan bidra med er aktuelt for menigheten, er svaret alltid ja! Det er en plass til – og bruk for – akkurat *deg*!

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri

Lakkeringsverksted

Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

Tlf. 55 25 10 20

Åsane Senter • Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPEBLOMSTER

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

- fra hjerte til hjerte

Skomaker vs bruk og kast

– Det er et utrydningstruet yrke, sier Shukri Helshani, den hyggelige skomakeren som holder til i et lite lokale i underetasjen på Åsane storsenter.

TEKST OG FOTO: HELEN TOPPE

TRANGERE TIDER FOR SKOMAKEREN: Shukri Helshani blir ved sin lest, selv om han opplever at stadig færre ønsker å reparere skoene sine. (Foto: Helen Toppe)

Shukri Helshani kom til Norge fra Kosovo for 32 år siden. Første halvdel av sitt norske liv tilbrakte han i oljeindustrien. Eller som «oljenomade», som han så treffende kaller det.

Etter hvert ble han temmelig lei av all reising hit og dit. Da var det svigerforeldrene hans som visste råd. De drev den gang skomakerverkstedet på Gullgruven, og visste at skomakeren på Åsane storsenter ville gi seg. Shukri fikk

derfor overta verkstedet, og startet opp der for 15 år siden.

HAR UTVIDET TILBUDET

Han opplever nå at det stadig blir mer vanskelig å leve av å reparere sko. Shukri har utvidet tilbudet, og tilbyr reparasjon av blant annet vesker, glidelåser som går opp og filing av hus- og bilnøkler. Og mye annet. Ta en tur til skomakeren og spør om det kan fikses før du velger å kaste. Det er slik han klarer å holde det gående.

Mens vi snakker, kommer dagens første kunde innom med en boblejakke. Glidelåsen holder ikke lenger; den åpner seg nedenfra. Praten går livlig mens skomakerens øvede hender raskt bytter selve låsen. Og vips! så er jakken god som ny. Kunden er fornøyd, Shukri er glad og journalisten har fått litt innsikt i et fascinerende yrke.

En ny kunde dukker opp. Ryktene sier at hos skomakeren kan en få tak i gamle bilnøkler som for lengst er ute av produksjon. Shukri leter i nederste skuff og finner akkurat den nøkkelen kunden trenger. Om lønnsomhet skulle måles i fornøyde kunder, hadde skomakeren vært millionær nå.

*Hvordan kan vi bruke forbrukermakten vår til å vinne tilbake reparasjonsyrker?
Hvordan kan myndighetene legge til rette for en levedyktig sirkulær økonomi?
Hvilket samfunn ønsker vi oss?*

FRYKTER FOR YRKET SITT

– Mange vet ikke at tilbudet finnes. Dessuten kan skoreparasjoner fort bli dyre, sier Shukri, og viser fram et par flotte Crispi fjellstøvler som har fått helt nye såler.

Reparasjonen koster like mye som et par nye fjellstøvler. Dette gamle paret blir nok aldri hentet. Det frustrerer skomakeren at det er slik. Men han – som alle andre – kan ikke gjøre arbeidet gratis.

Tidligere var vintermånedene, samt mai, de mest lønnsomme månedene. Men også denne trenden er på vei nedover, merker Shukri. Og da folk ikke tok på seg bunadsko til nasjonaldagen i fjor, ble heller ikke mai en god måned. Han frykter for yrket sitt. Et yrke han allerede som liten gutt fikk smake på.

Han eg gjer' nokke med det?

Menighetsbladet ønsker å fokusere på miljøspørsmål og rettferdighetsstema. Rettferdighet for både mennesker og jorden vår. Bli med oss og la deg engasjere!

FORNØYD KUNDE: Shukri leter i nederste skuff og finner akkurat den bilnøkkelen kunden trenger. Om lønnsomhet skulle måles i fornøyde kunder, hadde skomakeren vært millionær nå. (Foto: Helen Toppe)

BILLIGERE Å KJØPE NYTT

Shukri smiler og forteller om da han fikk et par brukte Converse-sko. Han har alltid likt basketball, og et par Converse-sko stod høyt på ønskelista. Problemet var at sålene var ødelagte.

Faren hans, en travel mann med tre jobber, tok seg tid til en bytur med gutten sin. De lette til de fant de rette sålene. Vel hjemme lærte faren vesle Shukri hvordan han skulle sy på skosåler. Slikt blir en nevenyttig av. Og slik lærer en at ting kan repareres.

Intervjuet er over. Jeg går gjennom senteret, som er fylt til randen av nye og flotte ting, og tenker at noe er galt når det er billigere å kjøpe nytt enn å reparere gammelt.

Hva må til for å få oss til å snu? Hvordan kan vi bruke forbrukermakten vår til å vinne tilbake reparasjonsyrker? Hvordan kan myndighetene legge til rette for en levedyktig sirkulær økonomi? Hvilket samfunn ønsker vi oss? Lev ut ditt svar!

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl. 12-14.00
v/Lærerhøyskolen på Breistein, Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70 • www.thk.no

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste

› Mandag og torsdag kl 12.00

Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barnesanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

- › Løvegjengen (4-åringer)
- › Førskolegruppe
- › Formingsaktiviteter
- › Leker og materiell
- › Lekerom og gymrom
- › Snekkerbod

Andre aktiviteter og fellesarrangementer

- › Felles samlingsstund
- › Karneval og julefest
- › Turdager/utflukter
- › Åpne familiedager
- › Internasjonal dag
- › Babymassasjekurs

Mer informasjon

Se vår facebookside «Stjernen åpen barnehage», Instagram-konto stjernaapenbarnehage eller hjemmesiden til Åsane menighet. Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer. Har du spørsmål?

Kontakt styrer Kate E. Bølstad på kb287@kirken.no eller 917 24 471. **Hjertelig velkommen!**

**LITTERÆR PODCAST OM
PÅSKENS FORTELLINGER:**
– Lesende og skrivende folk har
ikke lenger Bibelen som en helt
selvsagt referanseramme. Det er
veldig synd, sier Grethe Fatima
Syéd. (Foto: Magne Fonn Hafskor)

Podcast om påskens fortellinger

Før jul laget Grethe Fatima Syéd og Kjersti Sandvik adventskalender-podcasten «Det store i det små – en litterær vekkelsepodcast». Nå følger de opp med en podcast-serie knyttet til påskens fortellinger.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Kjersti og Grethe er begge forfattere med en rekke utgivelser bak seg (se faktaboks), og ble kjent med hverandre for noen år tilbake da begge ble valgt som regionkontakter i Bergen for Norsk faglitterær forfatter- og oversetterforening (NFFO). Da pandemien brøt løs i fjor, hadde de allerede pratet om å starte en podcast-serie om litteratur sammen.

– Vi var begge irritert over hvor fort bøker får en slik «best før»-dato, sier Grethe Fatima Syéd, som møter oss til en kopp kaffe på hver vår side av et to meter bredt bord.

– Det er en enorm utskifting. De bøkene som kommer tidlig på høsten blir passé etter jul. Det er en bruk og kast-mentalitet som er fortvilende å se på.

Å SE EN HIMMEL I EN VILLBLOMST

En annen ting de to er opptatt av, er hvor lite bevandret dagens unge er i eldre litteratur. Deres bidrag for å gjøre noe med dette ble da å lage en «vekkelsespodcast» for den gode litteraturen – og da gjerne den som enten er glemt eller ikke har kommet helt frem.

Tittelen på podcasten, «Det store i det små» tok de fra andre verset av Henrik Wergelands dikt «Egebladene» (1840). Grethe siterer hele verset ordrett etter hukommelsen: «Se nøye, skal du øjne / det Store i det Smaa / Sig Guddoms-

tanker højne / paa Græssets veke Straa / Dets Blegnen er et Minde / og paa det faldne Blad / Moralen vil du finde / af Somrens Jubelqvad».

– Litteraturen handler som regel om konkrete ting, og det er ofte de små tingene som gjør inntrykk, forklarer hun.

– Det kan være beskrivelsen av en blomst eller måten noen holder gaffelen på. Det er ofte slike ting vi husker. I stedet for at vi laget en serie om slike veldig store tema som globalisering, ytringsfrihet og miljøkrisen, så ville vi ha helt konkrete tema.

LITTERATURENS PÅSKEFOTELLINGER

Podcast-serien – som gikk som en adventskalender med 24 «luker» før jul – hadde derfor temaer som kroppen, hender, farger, dyr, blomster, yrker og fremkomstmiddel. Sistnevnte tema ble faktisk behandlet i hele tre luker – først en viet togreiser (der vi blant annet fikk bli med på den britiske forfatteren Jenny Diskis små og store togreiser), deretter en episode der de tok «Riksvegen vestover» sammen med Kjartan Fløgstad.

De to var heller ikke bare sammen med forfatterne gjennom bøkene deres – i flere episoder hadde de forfattere med seg i studio til samtaler knyttet opp mot dagens tema. I luke 17 inviterte de Erlend Nødtvedt til å snakke om bilen og andre fremkomstmidler – og lot seg overraske av en forfatter som både var bevandret i Moskvas t-bane-litteratur og ikke ukjent med pedalbåt i Hardangerfjorden.

– Vi visste ikke fra gang til gang hva som ville oppstå, så vi

syntes det var så gøy at vi bestemte oss for å lage flere episoder nå til påske. Vi er ennå i planleggingsfasen, men har forberedt oss ved å friske opp igjen bibelhistoriene knyttet til påsken.

Tanken er å knytte disse fortellingene sammen med hvordan de behandles i litteraturen. Hun nevner Arnulf Øverland og Inger Hagerup – som begge, til tross for at de var ateister, gjerne brukte bibelske temaer i det de skrev.

HVEM VAR LASARUS?

Et eksempel er Øverlands diktsyklus «Bibelske variationer» (fra diktsamlingen «Brød og vin», 1919), et annet det fortvilte Hagerup-diktet der hun etterlyser Guds nærvær i de tyske konsentrasjonsleirene. Dette heter «Den korsfestede sier», og ble publisert i diktsamlingen «Den syvende natt» (1947). Det siste verset lyder slik: «*Ta meg ned. Jeg var der ikke. / Redselen i barneblikket, / morens gråt gikk meg forbi. / Knus mitt kors som ikke kunne / redde dem som gikk til grunne. / Ta meg ned. Gjør verden fri.*».

Hagerup var noe mildere i tonen da hun noen år senere skrev sin «Hymne til Josef» (1958): «*Kanhende han svøpte sin kappe / litt bedre om barnet og moren. / Slik vernet han ordløs menneskets drøm, / den hellige Josef av jorden.*».

– Øverland og Hagerup forholdt seg veldig til den kristne kulturarven, selv om de ikke ville være ved den. På den tiden hadde kirken fortsatt en dominerende plass i samfunnet. I dag virker det som om alt er blitt mer likegyldig for mange, reflekterer Syéd.

– Lesende og skrivende folk har ikke lenger Bibelen som en helt selvsagt referanseramme. Det er veldig synd. For det første er det fantastisk språk og fantastiske historier – og for det andre så spiller mye av litteraturen på Bibelens fortellinger.

Her viser hun til forrige utgave av Menighetsbladet. Der hadde vi en minneartikkel om David Bowie, som slapp singelen «Lazarus» tre dager før han døde.

– For de eldre vil det med en gang ringe en bjelle når de hører navnet Lasarus, men for yngre folk gjør det ikke det. Så det er noe vi ønsker å snakke med gjestene om.

ATEISMEN ER DØD

Flere aktuelle forfattere har allerede takket ja til å bli med i påske-podcastene, blant andre Gunnar Staalesen, Sandra Lillebø og Hilde Kristin Kvalvaag. De har også invitert Frode Helmich Pedersen, som er litteraturviter på Universitetet i Bergen, og Kjersti Gautestad Norheim, som er prest i Birke-land kirke.

– Et tema vi kan snakke om er forholdet mellom religion og litteratur, et annet hvordan vi utøver religionen i våre dager, sier hun.

– Folk er blitt mer opptatt av naturen, og mange opplever det å gå i skogen som å være i en kirke. Slike sammenligninger finner du stadig vekk om du ser etter det. Det er også en god del nyreligiøse bevegelser rundt omkring. Noen er fortsatt ateister på sin hals, men personlig føler jeg at en slik overbevisning er utdatert.

Fakta

Grethe Fatima Syéd (f. 1968)

- Studerte nordisk litteratur ved Universitetet i Bergen, der hun også har vært stipendiat, tatt doktorgrad og undervist.
- Har gitt ut bøkene «Olav Duun. Kunsten, døden og kjærlighetens dikter» (Vidarforlaget, 2015), «En sommer med Nedreaas» (SolumBokvennen 2019) og romanen «Eventyr for voksne» (SolumBokvennen 2020).
- Står bak Solum Bokvennens satsing på ti nye utgaver av Olav Duuns bøker (2018–2021).
- Initiativtaker til og styreleder i Torborg Nedreaas-selskapet (torborgnedreaas.no).
- Har oversatt bøker av blant andre Roald Dahl og Gertrude Stein, samt skrevet en rekke artikler, kronikker, reisebrev og debattinnlegg.
- Jobber i dag som frilans litteraturviter, foredragsholder og «bokbader», blant annet med samtale- og foredragsserien Prosalong på Litteraturhuset i Bergen.

Kjersti Sandvik (f. 1964)

- Journalist i Fiskeribladet i mange år.
- Bokutgivelser: «Ønskebarn – en bok om ufrivillig barnløshet» (Gyldendal 2006), «Under overflaten: En skitten historie om norsk oppdrettsnæring» (Gyldendal 2016) og «Laksefeber» (Kapabel forlag 2020).
- Sammen med Grethe Fatima Syéd er hun regionkontakt for Norsk faglitterær forfatter- og oversetterforening (NFFO) i Bergen.
- Er en erfaren foredragsholder, og har ledet bokbad og debatter med en rekke kjente forfattere, politikere og andre.

Ateister tar gjerne vitenskapen til inntekt for sitt syn. Samtidig er det ikke nødvendigvis slik at det som i dag blir slått fast som «den endelige sannhet med to streker under svaret» har den samme status i morgen.

Syéd sitter i Kulturrådets vurderingsutvalg for sakprosa, og leser derfor mange fagprosa-bøker. I det siste har hun pløyet flere om arveforskning og genetikk – og trekker frem forskning som viser at du kan arve et traume. Hun viser her til en rapport fra de amerikanske forskerne Brian G Dias og Kerry J Ressler (se [nature.com/articles/nn.3594](https://www.nature.com/articles/nn.3594)). Denne viste at traumer som ble påført laboratoriemus kunne arves gjennom minst to påfølgende generasjoner.

– Det er ikke lenge siden forskere ville sagt at «neida, du kan ikke arve en opplevelse». Nå har vi altså forskning som sier at «jo, det kan du». Da blir hele denne diskusjonen om arv eller miljø stilt på hodet.

«Det store i det små – en litterær vekkelsespodcast» er støttet av Fritt ord, Bergen kommune, Kulturrådet og Litteraturhuset i Bergen. Du finner den på Litteraturhuset i Bergens hjemmeside og Soundcloud (soundcloud.com/litthusbergen), samt via podcastens egen Facebook-side. Påskens podcaster blir lagt ut daglig fra skjærtorsdag til 2. påskedag.

Åsane DØGNÅPEN
BEGRAVELSESBYRÅ TELEFON
55 18 90 00

OMSORG VED LIVETS SLUTT

WWW.ASANELEGRAVELSE.NO
BLOMSTERBESTILLING 55 19 72 05 | HILDESBLOMSTER.NO
VI LEVERER BLOMSTER FRAKTFRI TIL
ALLE VÅRE SEREMONIER

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

ARNA
gravferdsbyrå DAHLS

Lakslia 14 (Borgstova), 6250 Indre Arna.
tlf: **55 24 08 08** (24t). arna-gravferdsbyraa.no

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

131 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?
Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

f Løiten Lys Bergen for mer informasjon.

*Vi holder til på
Åsane Storsenter,
bygg A, 2.etg.*

Løiten Lys Bergen

www.loiten-lys-bergen.no

BERGEN
GRAVFERDSHJELP

HVORFOR BETALE MER FOR SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ SEREMONI, SOM INKLUDERER ALT DU TRENGER

DØGNVAKT 55 98 80 00

BERGENGRAVFERDSHJELP.NO
LUNDHAUGEVEIEN 14, 5221 NESTUN

Det er ingen selvfølge at noen ordner bursdagsgave

Tusenvis av barn i Norge opplever at det knytter seg i magen hver dag.

Vil du hjelpe familier som sliter med alkohol- og rusproblemer?

Send **VIPPS** til **13130** (valgfritt beløp)
Send **SMS "BK VENN"** til **2210** (kr. 100)

VI TRENGER FRIVILLIGE.

Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser på telefon og internett, likevel er det en av tre som ikke får svar.

Les mer og meld din interesse på kirkens-sos.no

Å snakke med folk om livet gir mening.

 ADVOKATGRUPPEN BERGEN

- Arv/gaver • Familie • Ektepakter • Samliv
- Kontrakter • Kjøp/salg • Trafikk- og transportrett.

15 prosent rabatt til nye klienter fra Arna, Åsane og Osterøy! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen • Telefon: 920 41950
E-post: bernhard.hauge@agbergen.no • www.agbergen.no

 Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

 LENE BJERRE DESIGN

Hvor ble det av salmene til morgenandakten?

Jeg griper meg i å tenke av «noen» der ute ønsker å sabotere hele morgenandakten på NRK P1. Ikke annonseres den skikkelig, tidspunktet varierer med flere minutter, og enten må man lytte kontinuerlig til pludring og uønsket popmusikk – eller risikere å gå glipp av det man virkelig vil høre.

AV THRUDE DEISZ

Jeg har alltid likt å høre «Morgenandakten» på NRK. Andaktsholderne kan være høyst uventede personer, mange ganger mennesker man trodde var blottet for tilbøyeligheter i kristen retning. Ikke desto mindre er de forfriskende og interessante å lytte til – kanskje kan de til og med motvirke vår utidige tilbøyelighet til å sette hverandre i bås?

Innfallsvinkelen til dagens tekst er også ofte overraskende, men med samme fellesnevner – et «Fader Vår» og en vel-signelse på tampen – er denne lille stunden en god begynnelse på dagen.

Tiden for andaktens start varierer litt, derfor ville det være så fint med en innledende salme – som indikerte at nå er andakten i gang – og etterpå en til, slik at vi får beholde den fine stemningen. Slik var det før.

Tidligere trodde jeg andaktsholderne selv valgte salmer som passet til det de skulle snakke om. Det gjør de definitivt ikke lenger. Sangtekstene er minimale – gjerne bare langtrukne vokaler av typen aaaaua-aoaa-uhuhuhu i det uendelige – men desto mer av beat, komp og koring. Og jada, jeg vet om av-knappen, bruker den òg – noe som ofte ender med at jeg mister det meste.

Jeg ringte til NRK Hordaland, og forklarte hva det dreide seg om. En ung dame ga meg et Oslo-nummer der det angivelig skulle befinne seg en komité som tok seg av «slike ting».

Her traff jeg en ikke spesielt elskverdig ung mann. Jeg fortalte at jeg var henvist til dette nummeret av NRK Hordaland, og spurte om det var et annet nummer som var mer relevant i sakens anledning – hvorpå han sukket tungt og ytret ganske iltert at jeg kunne jo prøve Morgenandakten på P1+ klokken 7.20 (like etter endret til 05.33) – der var det kanskje noe musikk som kunne passe for «sånne eldre».

Nå begynte faktisk «denne eldre» å bli amper også, og sa at jeg fikk visst skrive et leserbrev i avisen – hvortil fyren super-arrogant presterte å snøfte: «hehe, jeg fikk visst bare gjøre det, ja».

Thrude Deisz (arkivfoto: Magne Fonn Hafskor)

Følgende morgen forsøkte jeg imidlertid P1+, og da lo jeg: Etter andakten ble det sendt en svensk «gammelpopgreie», der refrenget var noe sånt som; «*kjør langsomt, du kommer tidsnok frem*».

Kjære leser!

Bladet du nå holder i er et resultat av innsatsen fra mange frivillige fingre. Likevel er det en del kostnader med produksjonen av hvert blad.

Stor takk til alle dere som har bidratt økonomisk til bladet, dette er med på å gjøre det mulig å utgi bladet. Vi er frimodige nok til å vedlegge en giro i dette bladet i håp om mulig bidrag til fortsatt utgivelse.

Det er mulig å få skattefradrag på gaver der totalt årsbeløp overstiger kr 500.

På forhånd takk til de som finner anledning!

Vennlig hilsen Bjørn Otto Aarheim,
styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

Rolfs Matbu og Selskapsservice

EIDSVÅG I ÅSANE • 30 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 901 58 960 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver
Barnerett
Familierett
– sambo/ekteskap
Samlivsbrudd
Kjøp/salg fast eiendom
– bolig/hytte

Ny adresse:
Hesthaugvegen 16, 5119 Ulset
(I Skeidar-bygget
v/Åsane Terminal, 1. etg.)

Tlf.: 55 18 86 00/Skype
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

SAMTALE OM SORG: «Jeg setter på kaffe og tenner et lys på bordet, for det er alltid godt å ha noe å se på og en kopp å holde i når vi prater om vanskelige ting i livet» skriver soknediakon Rita Eldholm.

En samtale om det å være i sorg

Turid Severinsen og Sverre Storøy forteller her om hvordan de har opplevd sorgen etter tapet av sine ektefeller. Begge sier at det ikke er trøstende ord som har vært det viktigste, men det å ha noen å være sammen med, at noen kan ta rundt en, gi en klem.

TEKST OG FOTO: RITA ELDHOLM
SOKNEDIAKON I ÅSANE MENIGHET

Det er en tirsdag formiddag i midten av februar. Ute er det isende kaldt. Kulden lager små skyer av pusten min her jeg går mot Åsane kirke. Jeg er på vei til en samtale med Turid Severinsen og Sverre Storøy om hvordan de har opplevd sorgen etter tapet av sine ektefeller. De vet at jeg ønsker å skrive litt i menighetsbladet om dette, og siden jeg kjenner dem litt fra før har jeg våget å invitere dem til et slags samtale-intervju.

Jeg står i døren og ser de kommer hutrende mot meg i kulden, med frostskyer rundt hodet. De har levd noen år begge to, og har opplevd at livet kan røyne på og være hardt. De kommer gående med et varmt smil og litt blanke øyne.

«Hei, Turid og Sverre! Så godt å se dere. Kom inn i varmen!» inviterer jeg. Vi spriter hender, setter oss i hvert vårt hjørne i to sofaer i ungdomsavdelingen og finner frem kaffekoppene. Så slipper vi praten forsiktig løs.

KNYTTNEVEN I MAGEN

Sverre og Turid forteller varmt om sine kjære som de har mistet. De forteller om en tøff tid med langvarig sykdom,

henholdsvis Alzheimer og hjertesvikt, før døden inntraff. De formidler med tårer og stille stemmer at det er veldig vanskelig å stå ved siden av de du er så glad i, se på at de har det vondt, og oppleve at du ikke kan hjelpe dem.

Sverre var gift med Solfrid i 52 år. De fikk tre sønner og syv barnebarn. Solfrid døde 20. januar i 2018. Hun ble 74 år. Turid var gift med Erling i 45 år. De fikk en sønn og en datter, og fem barnebarn. Erling døde 14. februar i 2014. Han ble 68 år.

Sverre forteller om en lang sorgprosess som har gått gjennom flere faser. Den første fasen begynte da Solfrid fikk diagnosen Alzheimers sykdom.

– Det finnes ingen kur, og på mange måter føltes det som en dødsdom da hun fikk diagnosen, forteller han.

Solfrid levde i 15 år etter at hun ble syk av Alzheimer, og flere faser av sorg kom underveis; som da de måtte få mye hjelp av hjemmesykepleien, da hun mistet evnen til å snakke, da hun fikk fast plass på sykehjem, og så da hun døde.

– Man tror at man er forberedt når døden kommer, men det er man ikke. Det kommer en reaksjon som en ikke kan forberede seg på. Jeg tror ikke andre kan forstå hvordan det er før man har opplevd det selv, sier Sverre.

Han forteller videre at han kjente denne reaksjonen helt fysisk.

– Det føltes som om det satt en knyttneve her, sier han, og illustrerer ved å holde en knyttet hånd midt i magen.

– Den knyttneven satt der lenge. Nå er den heldigvis borte, men sorgen er der fortsatt.

39 AKUTTINNLEGGELSER PÅ ETT ÅR

Turid forteller at måten Erling tok sykdommen og situasjonen sin på, gjorde det lettere for henne å takle sykdomstiden. Erling hadde så mye humor. Han likte å tulle og tøyse og komme med gode kommentarer, også i de såre og vanskelige situasjonene.

Begge likte godt å reise, og Erling ville ikke at sykdommen hans skulle sette en stopper for dem i å gjøre det de var så glad i. Erling levde også med en trygg tro på Jesus. «Dør jeg, så dør jeg!» kunne han si. Han ville leve fullt ut så lenge han levde.

Fra april 2013 til februar 2014 hadde Erling 39 innleggelser på akuttmottak på sykehus. Døden kom likevel til ham ganske brått og uventet. Turid hadde vært på besøk hos ham om kvelden, og han var i såpass god form at hun kunne reise hjem for å sove. Så kom telefonsamtalen fra sykehuset samme natten; Erling var død. Turid fikk ikke være der sammen med ham da han døde, og det var tungt for henne.

– Man tror at man er forberedt når døden kommer, men det er man ikke. Det kommer en reaksjon som en ikke kan forberede seg på.

– Jeg måtte si til meg selv at vi ikke kunne vite at det ville bli slik. Han var i god form da vi dro fra han, så det var umulig for oss å vite at det ville bli slik. Vi kunne ikke rå over det.

Turid forteller videre at hun kjente på en lettelse da Erling døde. Han slapp å ha det vondt mer. Men da det hadde gått noen dager bebreidet hun seg selv for at hun kjente det slik. Tomrommet etter Erling ble veldig stort. Han var en som fylte rommet han var i.

SAMMEN I SORGEN

Når jeg spør dem om de vil fortelle noe om hva som har vært til hjelp for dem i tiden etter dødsfallet, forteller begge at barn og barnebarn har vært svært viktige for dem. De forteller også om gode venner som holder kontakten.

Sverre forteller om tidligere arbeidskollegaer som han treffer regelmessig på kafé.

– Det gjør godt, sier han med varme og kraft i stemmen.

NÅR ORD BLIR FATTIGE: Sverre Storøy og Turid Severinsen blir frustrerte når noen sier at «jeg forstår deg så godt». «Nei det gjør du slettes ikke!» tenkte Turid da det ble sagt til henne.

Begge sier at det ikke er trøstende ord som har vært det viktigste i sorgen, men det å ha noen å være sammen med, at noen kan ta rundt en, gi en klem. Det finnes ikke ord som kan dekke det en føler, og ingen føler nøyaktig det samme, derfor blir de frustrerte når noen sier at «jeg forstår deg så godt». «Nei, det gjør du slettes ikke!» tenkte Turid da det ble sagt til henne.

Turid flyttet tilbake til Åsane litt etter at Erling døde, etter å ha bodd i en annen bydel i flere år. Det var godt å komme tilbake, men samtidig kjente hun på en stor sorg over at Erling ikke fikk oppleve å flytte tilbake sammen med henne.

– Jeg hadde det ganske tungt en periode da, forteller hun.

Etter hvert skjønte hun at det var viktig at hun gjorde noe for å få det bedre, og da bestemte hun seg for å melde seg på en sorggruppe i Åsane kirke. Det ble til god hjelp for henne, og hun anbefaler gjerne andre sørgende om å gjøre det samme.

– Og nå er du blitt en av sorggruppeliderne her i kirken, sier jeg.

– Ja, svarer hun med et smil.

– Jeg opplever det som svært meningsfullt å få være med på det!

FØRSTEHJELP FOR SØRGENDE

Jeg viser Sverre og Turid brosjyren «Førstehjelp ved sorg», som kirken har laget til hjelp for oss som står rundt sørgende. De nikker gjenkjennende til innholdet. Dette er noe de kjenner seg igjen i, med mange gode råd til de som sørger.

Vi setter koppene til vask, blåser ut lyset på bordet og tar på oss våre varme vinterjakker for å gå ut i den kalde vinterdagen. Blanke øyne ser varmt mot meg når jeg sier «takktak for alt dere har delt med meg».

Åsane menighet har et prostidekkende tilbud om sorggrupper. For spørsmål eller påmelding, ta kontakt med soknediakon Rita Eldholm (E: re253@kirken.no / tlf. 55362257). Brosjyren «Førstehjelp ved sorg» finner du på kirkens nettside, kirken.no. Søk på brosjyrens tittel i søkefeltet.

Forfølgelsen av kristne øker

Eksisterende forfølgelse og diskriminering har blitt forsterket og mer synlig under pandemien. Det blir stadig mer risikabelt å være en kristen i mange land. En av åtte kristne, 309 millioner mennesker, bor i områder med svært høy grad av forfølgelse.

TEKST: ÅPNE DØRER NORGE

- Hver dag blir 13 kristne drept for sin tro. Totalt 397 kristne blir drept hver måned.
- Hver uke blir 86 kirker angrepet.
- Hver måned blir 356 kristne urettmessig arrestert eller tatt til fange.

Dette er noen av funnene i World Watch List (WWL) fra organisasjonen Open Doors (norsk avdeling: Åpne Dører Norge, opendoors.no), en tverrkirkelig misjonsorganisasjon med en omfattende verdensvid tjeneste.

De er til stede i 75 land med nødhjelp, traumehjelp, medisinsk hjelp, gjenoppbygging av hus og kirker, utdanning, mikrolån og rettshjelp. Organisasjonen har 1300 ansatte på verdensbasis (18 i Norge), et årlig budsjett på 1,4 milliarder norske kroner (40 millioner i Norge) og et stort nettverk av lokale partnere i mange land.

FORVERRET UNDER PANDEMIEN

Organisasjonen har i en årrekke innhentet tall og utarbeidet rapporter om forfølgelse av kristne. Årets rapport ble lansert 13. januar. Den er revidert eksternt av The International Institute for Religious Freedom, og er den mest omfattende rapporten innen sitt felt.

– Funnene bekrefter en fortsatt langvarig negativ utvikling. Bak hvert tall finner vi et levende menneske, en familie eller en menighet som lider, sier Morten Askeland, generalsekretær i Åpne Dører Norge.

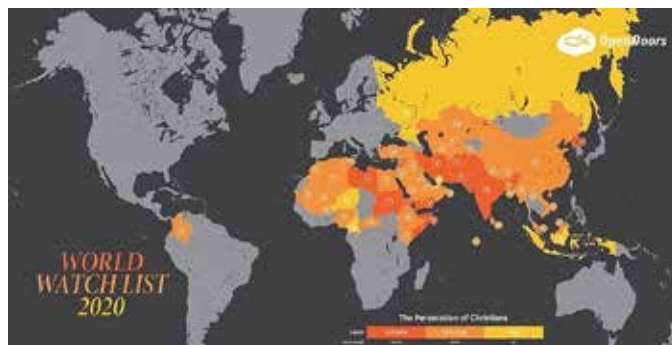
Pandemien har synliggjort og forverret forfølgelse og diskriminering av kristne. 80 prosent av kristne i India som fikk nødhjelp via Åpne Dører forteller at de har blitt ekskludert fra offentlig nødhjelp.

Dette skjer ikke bare i India, men også i Myanmar, Nepal, Vietnam, Bangladesh, Pakistan, Sentral-Asia, Malaysia, Nord-Afrika, Jemen, Nigeria og Sudan. Konvertitter er særlig utsatt, og blir nektet hjelp dersom de ikke vender tilbake til sin gamle tro.

OVERVÅKES MED NY TEKNOLOGI

Kinas kirke møter stadig nye krav om å innordne seg kommunistpartiets ideologi og kontroll. Offisielle kirker må forplikte seg til å henge opp bilder av president Xi Jinping og plakater med sosialistiske kjerneverdier.

En halv milliard overvåkningskameraer har avanserte programmer for ansiktsgjenkjenning, ofte overvåket av politi og lokale myndigheter. Myndighetenes mål er at dette skal

PANDEMIEN FORSTERKER SÅRBARHET: Landene som er omtalt i rapporten har generelt mange brudd på menneskerettigheter og begrenset trosfrihet, slik at funnene i stor grad har relevans også for andre trosminoriteter.

kunne kobles mot Kinas sosiale poengsystem (SCS), som vil bli et mektig våpen mot dissidenter.

Etter hvert skal man kunne overvåke enhver aktivitet som blir sett på som regjeringsfiendtlig eller som strider mot kommunistiske verdier. De som faller gjennom i poengsystemet vil kunne nektes lån, pensjon eller for eksempel kjøp av flybilletter. Denne teknologien eksporteres i økende grad til land hvor kristne er under press, som Myanmar, Laos, Iran, Saudi-Arabia og Venezuela.

VERST I AFRIKA

91 prosent av alle drap på kristne skjer i Afrika. I flere år har Nigeria toppet WWL med hensyn til antall drepte kristne, og slik er det fortsatt med 3530 drepte i perioden.

– Jeg ser to tydelige utviklingstrekk i regionen. Det ene er en sterk kristen vekst flere steder, også i områder med forfølgelse. Det andre er en økning av forfølgelse og mer aggressiv form for islamisme, sier Stig Magne Heitmann, seniorrådgiver i Åpne Dører.

Herlige ullklær til hele familien får du på **Janus Kultursenter**, Espeland eller på nett: www.janus.no

Thunestvedt

En god kobling

Din lokale elektriker for små og store oppdrag

Osterøy: 56 19 39 00
Arna: 55 39 19 00
inst@thunestvedt.no

www.thunestvedt.no

YX Osterøy Servicesenter
5281 Valestrandsfossen
56 39 41 86
Mob. 902 96 665

Revheim Gravferdshjelp ANS

Står til teneste og ordner alt
det praktiske ved dødsfall.
Kjem gjerne heim for samtale.

Sissel Revheim & Karin Revheim
Tlf: 481 37 815/992 97 112
Epost: revheim@grhjelp.no

Annonserer i Kyrkjehelsing?

For annonsering -
kontakt Torill Hatlebrekke Husebø på
995 50 787

Musikalske perler i påska

Velkommen til årets påskekonserter på Osterøy! Sjå òg vårt intervju med Ivar Mæland på side 4, samt førehandsomtale av konserten med Bergen Barokk på side 18. Eventuelle restriksjonar om publikumsantall i samband med Covid19 vert gjort kjend på nettsida www.osteroy.kyrkja.no.

- **Bergen Barokk og Berit Opheim:** Konsert i Hamre kyrkje, palmesøndag (28. mars) kl. 16.00. «Songar og instrumentalmusikk i pasjonstida». Musikk av Bach, Telemann og norsk/skandinavisk tradisjon. Bill. Kr. 100.- ved inngangen. Påmelding: www.osteroy.kyrkja.no
- **Pasjonsmusikk for orgel ved kantor Ivar Mæland:** Bruvik kyrkje, langfredag (2. april) kl. 10.30 og fram til gudstenesta byrjar. Musikk av mellom andre Bach.
- **Musikk for orgel og sopran ved Maria Myklemyr Reite (sang) og kantor Ivar Mæland (orgel):** Konsert i Gjerstad kyrkje, onsdag 7. april kl. 19.00. Pasjons- og påskesalmar av Jørgen Kjærgaard og Ivar Mæland, samt musikk av Bach, Knut Nystedt og andre. Kollekt ved utgangen / VIPPS: 547323 (Kyrkjene på Osterøy).

KJEM TIL OSTERØY: Bergen Barokk er ei av Noregs leiande tidleg-musikk-grupper. Ensemblet har konsertert og vore kringkasta i Skandinavia, Russland og USA, og har gjort innspelningar for mellom andre LAWO, Simax Classics, BIS, og Toccata Classics. (Foto: Bergen Barokk)

Påskekonserter med Bergen Barokk og Berit Opheim

Det er noko fint med det vi kjenner som heimleg musikk, både som noko trygt og noko ein gjer heime.

TEKST: LIV SKOGLUND

Denne tanken er drivande for programmet med Bergen Barokk og Berit Opheim, der ei lita instrumenttal besetning møter songstemma, både i komponert musikk og i meir tilpassa arrangement.

Berit Opheim er ein av våre mest akta folkesongarar. Med ei nyfiken haldning til musikk har ho stadig funne nye uttrykk, mellom anna i tidlegmusikk, middelaldermusikk, samtidsmusikk og improvisert musikk. Den musikalske allsidigheita hennar har vunne mange lyttarskarar på tvers av sjangrane, og Opheim er kjend for si konsentrerte formidling, sceniske ro og djupvarme røyst.

Bergen Barokk består av Frode Thorsen (blokkfløyter), Stefan Lindvall (fiolin), Siri Hilmen (cello) og Hans Knut Sveen (cembalo). Ensemblet vart stifta av Frode Thorsen og Hans Knut Sveen i 1994, og er i dag eitt av Noregs fremste ensemble med tysk, fransk, italiensk og engelsk barokkmusikk på hovudrepertoaret. Ensemblet har spelt og vore kringkasta i europeiske land, Russland og USA, og har gjort innspelningar for Simax, BIS, Bergen Digital Studio, LAWO og Toccata Classics.

Eit utgangspunkt for konserten i Hamre kyrkje er musikk frå innspelninga «Domestic Bach» (LAWO Classics, 2015), der dei retta merksemda mot familien Bachs huslege musikkaktivitetar. I tillegg vil dei presentere musikk av Telemann, samt eit utval av norske/skandinaviske tradisjonsmelodiar som vert kobla med dei to framstående tonekunstnarane frå Leipzig og Hamburg.

Bergen Barokk og Berit Opheim: Songar og instrumentalmusikk i pasjonstida. Musikk av Bach, Telemann og frå norsk/skandinavisk tradisjon. Konserten vert halden i Hamre kyrkje på palmesøndag (28. mars) kl. 16.00.

Eventuelle restriksjonar om publikumsantall i samband med Covid19 vert gjort kjend på nettsida

www.osteroy.kyrkja.no. Her kan ein også melda seg på for å vere sikra prioritert plass!

Arrangementet skjer med støtte frå Kulturrådet, Bergen kommune og Vestland fylkeskommune.

Arr.: Hamre sokneråd i samarbeid med foreningen Antikk Musikk.

Bill: kr 100 ved inngongen (helst på vipps 117554).

KONSERT I HAMRE KYRKJE

med Bergen Barokk og Berit Opheim

PALMESØNDAG

28. MARS KL. 16.00

Songar og instrumentalmusikk
i pasjonstida

Musikk av J.S. Bach, Georg Ph. Telemann
og frå norsk tradisjon

Bill: kr 100 ved inngongen (helst på vipps 117554)

Eventuelle restriksjonar om publikumsantall i samband med Covid-19 vert gjort kjend på nettsida www.osteroy.kyrkja.no. Her kan ein også melda seg på, for å vere sikra prioritert plass.

Arr.: Hamre sokneråd i samarbeid med foreningen Antikk Musikk med støtte frå Kulturrådet, Bergen kommune og Vestland fylke

Berit Opheim
song

Frode Thorsen
blokkfløyter

Stefan Lindvall
fiolin

Siri Hilmen
cello

Hans Knut Sveen
cembalo

Tårnagentar på oppdrag

Sjølvs om tårnagenthelga i Bruvik kyrkje blei litt kortare enn vanleg, fekk dei mykje gjort på den korte tida.

TEKST OG FOTO:

TRUSMEDARBEIDAR HELGA ASKELAND MJELSTAD

Alle tårnagentane får agentbevis.

Laurdag 20. februar var 10 tårnagentar frå 2.-7. klasse på oppdrag utanfor og inne i Bruvik kyrkje. Med agentbevis og tårnagentbuff rundt halsen, gikk dei gruppevis gjennom ein labyrint med ulike hinder inne i kyrkja. Nokre gongar måtte dei krypa eller åla seg fram.

Stadig kom dei til nye oppdrag som måtte løysast. Dei fekk bruka sansane sine, og hjelpemiddel som lykt og lupe for å gjennomføra oppdraga. I tur og orden var dei til topps i klokketårnet alle saman. Takk til dei ivrige og kjekke tårnagentane og til alle gode hjelparar!

Tilbodet om trusopplæring har ellers blitt noko redusert det siste året – grunna smittevernomsyn. Det var difor gledeleg at babysong kom i gong igjen i slutten av januar. Ein periode har me delt opp i to mindre grupper, slik at ein er innanfor gjeldande smittevernreglar. Diverre har dette medført at nokre

Tårnagentane brukte hjelpemiddel som lykt og lupe for å gjennomføra oppdraga.

har stått på venteliste. Me ønskjer sjølv sagt å ta imot alle som vil delta og trur dette vil løysa seg utover vårhalvåret.

Me har òg dåpsskule for førsteklasingar. Kvar onsdag er dei på vandring i Gjerstad kyrkje. Undervegs stoppar dei for å sjå ein filmsnutt, hengja tråd på bønnetreet, tenna lys, sjå flanellografbilete og læra ein song. Palmesøndag skal barna på dåpsskulen få diplom på familiegudstenesta.

Trusopplæring etter påske

Hamre kyrkje:

- Laurdag 17/4 kl. 15.00-18.00: Tårnagenthelg (8 år). Tårnagentgudstenesta 18. april utgår, men vi gjennomfører likevel eit opplegg denne laurdagen.

Haus kyrkjelydshus:

- Tysdag 6/4 kl. 16.30-17.30: Småbarnsong (3-5 år)
- Onsdag 7/4 kl. 11.00-13.00: Babysong (0-1 år)
- Onsdag 14/4 kl. 11.00-13.00: Babysong (0-1 år)
- Onsdag 21/4 kl. 11.00-13.00: Babysong (0-1 år)
- Onsdag 28/4 kl. 11.00-13.00: Babysong (0-1 år)
- Onsdag 5/5 kl. 11.00-13.00: Babysong (0-1 år)
- Tysdag 11/5 kl. 16.30-17.30: Småbarnsong (3-5 år)
- Onsdag 12/5 kl. 11.00-13.00: Babysong (0-1 år)
- Onsdag 19/5 kl. 11.00-13.00: Babysong (0-1 år)
- Onsdag 26/5 kl. 11.00-13.00: Babysong – avslutning (0-1 år)
- Tysdag 1/6 kl. 16.30-17.30: Småbarnsong (3-5 år)

Kvar onsdag er førsteklasingar på vandring i Gjerstad kyrkje.

DEN NORSKE KYRKJA

Osterøy

Velkomen til gudsteneste!

Endringar kan kome grunna korona-reglar. Følg med på heimesida: www.osteroy.kyrkja.no og på Facebook-sida vår: Kyrkja Osterøy.

21. mars

Maria bodskapsdag. Luk 1,46–55

Hosanger kyrkje kl. 11.00: Familiegudsteneste ved Jørgen Grimelid. Dåp. Tåmagenthelg.

28. mars – Palmesøndag

Matt 26,6–13

Gjerstad kyrkje kl. 11.00: Familiegudsteneste ved Stein Hugo Fykse. Dåp. Dåpsskulen deltek. Årsmøte.

1. april – Skjærtorsdag

Luk 22,14–23

Haus kyrkje kl. 19.00: Kveldsgudsteneste ved Stein Hugo Fykse. Påskemåltid etterpå.

2. april – Langfredag

Luk 22,39–23,46

Bruvik kyrkje kl. 11.00: Pasjonsgudsteneste ved Jørgen Grimelid. Frå kl. 10.30 blir det: Pasjonsmusikk for orgel av J. S. Bach ved kantor Ivar Mæland.

3. april – Påskenatt (lauddag)

Mark 16,1–8

Hamre kyrkje kl. 23.00: Midnattsmesse ved Jørgen Grimelid. Dåp.

4. april – Påskedag

Matt 28,1–10

Gjerstad kyrkje kl. 12.00: Høgtidsgudsteneste ved Jørgen Grimelid. Dåp.

5. april – 2. påskedag

Luk 24, 36–45

Hosanger kyrkje kl. 19.00: Påsken i ord og tonar ved Jørgen Grimelid.

Laurdag 10. april

Hamre kyrkje kl. 12.00: Dåpsgudsteneste ved Stein Hugo Fykse.

11. april – 2. s. i påsketida

Joh 21,15–19

Haus kyrkje kl. 11.00: Høgmesse ved Stein Hugo Fykse. Dåp og nattverd. Årsmøte.

Laurdag 24. april

Gjerstad kyrkje kl. 12.00 og kl. 13.00:

Konfirmasjonsgudstener. Stein Hugo Fykse, Helga A. Mjelstad og Hilde H. Trøvgå. (For inviterte).

25. april – 4. s. i påsketida

Joh 13,30–35

Hosanger kyrkje kl. 11.00: Høgmesse ved Jørgen Grimelid. Dåp og nattverd.

Laurdag 1. mai

Gjerstad kyrkje kl. 12.00: Dåpsgudsteneste ved Jørgen Grimelid.

2. mai – 5. s. i påsketida

Matt 7,7–12

Bruvik kyrkje kl. 11.00: Konfirmasjonsgudsteneste ved Stein Hugo Fykse og Hilde H. Trøvgå.

Hamre kyrkje kl. 11.00: Høgmesse ved Jørgen Grimelid. Årsmøte etter gudstenera.

Tysdag 4. mai

Gjerstad kyrkje kl. 19.00: Kveldsgudsteneste ved prestane vår, prosten og biskopen. Kveldsmat på Osterøy museum etterpå.

9. mai – 6.s. i påsketida

Matt 7,7–12

Haus kyrkje kl. 11.00: Visitasgudsteneste ved Jørgen Grimelid, Stein Hugo Fykse, prost Øystein Skaug og biskop Halvor Nordhaug. Nattverd. Visitasforedrag etter gudstenera.

13. mai – Kristi himmelfartsdag

Luk 24,46–53

Hosanger kyrkje kl. 11.00: Høgmesse ved Jørgen Grimelid. Dåp og nattverd. Kyrjekaffe.

16. mai – Søndag før pinse

Apg 26,1–3.20–29

Hamre kyrkje kl. 11.00: Høgmesse ved Jørgen Grimelid. Dåp og nattverd.

17. mai – Grunnlovsdagen

Matt 22,17–22

Bruvik kyrkje kl. 10.00: Gudsteneste ved Stein Hugo Fykse.

Gjerstad kyrkje kl. 10.00: Gudsteneste ved Jørgen Grimelid.

Haus kyrkje kl. 12.00: Gudsteneste ved Stein Hugo Fykse.

Hosanger kyrkje kl. 12.00: Gudsteneste ved Jørgen Grimelid.

SLEKTERS GANG

Døypete:

Gjerstad

30.01: Emma Teigland

30.01: Mia Teigland

Hamre

06.02: Karoline Karlsen Schreiner

Haus

07.02: Jakob Kalleiv Stokke

Hosanger

14.02: Mathilde Tysse Rivedal

Gravlagte:

Bruvik

09.02: Ingeborg Seilen

Gjerstad

08.01: Inger Sofie Hannisdal

27.01: Aslaug Johanna Greve

16.02: Godthard Laurits Haugs

24.02: Kirsten Varden

Hamre

19.01: Marit Solrun Tøsse

22.01: Signe Olsen

23.02: Ove Normann

26.02: Åsmund Kallekleiv

Haus

08.01: Ingrid Torp

15.01: Margunn Lilletvedt

21.01: Bergliot Mjelde

Hosanger

26.01: Olav Magnus Kallekleiv

12.02: Steinar Kårstad

02.03: Inga Vikesund

23. mai – Pinsedag

Joh 14,15–21

Gjerstad kyrkje kl. 12.00: Høgtidsgudsteneste ved Stein Hugo Fykse. Dåp og nattverd.

24. mai – 2. pinsedag

Joh 6,44–47

M/F «OLE BULL» på Valestrand kl. 10.00: Gudsteneste ved Jørgen Grimelid. Dåp og nattverd.

30. mai – Treeiningssøndag

Luk 10,21–24

Haus kyrkje kl. 11.00: Høgmesse ved Stein Hugo Fykse. Dåp og nattverd.

Laurdag 5. juni

Hamre kyrkje kl. 12.00: Dåpsgudsteneste ved Jørgen Grimelid.

6. juni – 2.s. i treeiningstida

Bruvik kyrkje kl. 11.00: Høgmesse ved Jørgen Grimelid. Dåp og nattverd.

Hamre kyrkje kl. 16.00: Gudsteneste ved Jørgen Grimelid. Pizza i parken etterpå.

Bunad og stakkastovo as

Ny bunad

Omsem

Allt av tilbehør

Ring for avtale 56191800

Hodlebrautsvegen 18, Osterøy næringspark, 5281 Valestrandsfossen
www.bunadogstakkastovo.no